

Zoom10: Why Moses Couldn't Enter the Land

SV by Shmuel Veffter

Numbers 20:1-13

(1) The Israelites arrived in a body at the wilderness of Zin on the first new moon, and the people settled at Kadesh. Miriam died there and was buried there.

(2) The community was without water, and they joined against Moses and Aaron.

(3) The people quarreled with Moses, saying, "If only we had perished when our brothers perished at the instance of the LORD!

(4) Why have you brought the LORD's congregation into this wilderness for us and our beasts to die there?

(5) Why did you make us leave Egypt to bring us to this wretched place, a place with no grain or figs or vines or pomegranates? There is not even water to drink!"

(6) Moses and Aaron came away from the congregation to the entrance of the Tent of Meeting, and fell on their faces. The Presence of the LORD appeared to them,

(7) and the LORD spoke to Moses, saying, (8) "You and your brother Aaron take the rod and assemble the community, and before their very eyes speak to the rock to yield its water. Thus you shall produce water for them from the rock and provide drink for the congregation and their beasts."

(9) Moses took the rod from before the LORD, as He had commanded him.

(10) Moses and Aaron assembled the congregation in front of the rock; and he said to them, "Listen, you rebels, shall we get water for you out of this rock?"

(11) And Moses raised his hand and struck the rock twice with his rod. Out came copious water, and the community and their beasts drank.

במדבר כ' א'-י"ג

(א) וַיָּבֹאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְּבַר־צִן בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וַיֵּשְׁבוּ הָעָם בְּקָדֵשׁ וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם וַתִּקָּבֶר שָׁם:

(ב) וּלֹא־הָיָה מַיִם לָעֵדָה וַיִּקְהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן:

(ג) וַיִּרְבּוּ הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹ גִּוְעָנוּ בְּגֹועַ אֲחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה:

(ד) וְלָמָּה הֵבֵאתֶם אֶת־קְהֵל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוּת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעֵירָנוּ:

(ה) וְלָמָּה הֶעֱלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הָרָע הַזֶּה לֹא מְקוֹם זֶרַע וַתֵּאָנָה וְגִפְלוֹ וְרִמּוֹן וּמִים אֵין לִשְׁתּוֹת:

(ו) וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקְּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֲלֵיהֶם: (פ)

(ז) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ח) קַח אֶת־הַמִּטָּה וְהִקְהַל אֶת־הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אֶחָיֶךָ וְדַבַּרְתֶּם אֶל־הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִמֶּיז וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מִן־הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם:

(ט) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמִּטָּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ:

(י) וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקְּהֵל אֶל־פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמַעוּ־נָא הַמִּרְיִים הַמְּוִהֲלִים הַזֶּה נֹוצֵיא לָכֶם מַיִם:

(יא) וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיִּךְ אֶת־הַסֵּלַע בְּמַטְהוֹ פַּעַמַּיִם וַיֵּצְאוּ מִן־רִבִּים וַתִּשְׁתַּף הָעֵדָה וּבְעִירָם: (ס)

(יב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן יַעֲזוּ לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם בִּי

(12) But the LORD said to Moses and Aaron, "Because you did not believe in Me to sanctify Me in the sight of the Israelite people, therefore you shall not lead this congregation into the land that I have given them."

(13) Those are the Waters of Meribah—meaning that the Israelites quarrelled with the LORD—through which He affirmed His sanctity.

What was the REAL problem presented by "The People"?

What was God's solution to the problem?

What did Moshe and Aharon do?

What was the PROBLEM with what they did?

What was God's solution to THAT problem?

Why was God's solution the appropriate response

to the PROBLEM created by Moshe and Aharon's actions.

לְהַקְדִּישָׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תְבִיאוּ אֶת־הַקְּהָל
הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם:

(יג) הָמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה
וַיִּקְדָּשׁ בָּם: (ס)

What was the Real Problem?

-- who was complaining?

-- what were they complaining about?

A new generation - who wants to settle in Kadesh

Numbers 20:1

(1) The Israelites arrived as a whole congregation at the wilderness of Zin on the first new moon, and the people settled at Kadesh. Miriam died there and was buried there.

במדבר כ':א'
(א) וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָעֵדָה מִדְבַּר־צִן בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
וַיֵּשְׁבּוּ הָעָם בְּקֵדֶשׁ וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם וַתִּקָּבֵר שָׁם:

Rashi on Numbers 20:1

(1) כל העדה [THE CHILDREN OF ISRAEL], EVEN THE WHOLE CONGREGATION — The congregation in its entirety, for those who were to die in the wilderness in consequence of their sin had already died, but these had been expressly mentioned for life (cf. Rashi on v. 22).

רש"י על במדבר כ':א'
(א) כל העדה. עדה השלמה, שפבר מתו מתי מדבר
ואלו פרשו לחיים:

Rashi- b: 1040 - d: 1105

Shlomo Yitzchaki, today generally known by the acronym Rashi, was a medieval French rabbi and author of a comprehensive commentary on the Talmud and commentary on the Tanakh

A legitimate claim?

Numbers 20:2

(2) The community was without water, and they joined against Moses and Aaron.

במדבר כ':ב'

(ב) וְלֹא־הָיָה מַיִם לַעֲדָה וַיִּקְהֲלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן:

Chizkuni, Numbers 20:2

(1) And they joined against Moses and Aharon - they were not punished now as they were in the other complaints, because now they have a case. There really is no water (after Miriam's death).

חזקוני, במדבר כ':ב'

(א) וַיִּקְהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן לֹא לְקוֹ עַכְשִׁיו כְּמוֹ שֶׁלְקוֹ בְּשֵׁאֵר תְּלוּנוֹת כִּי הָדִין עִמָּהֶם מֵאַחֵר שֶׁלֹא הָיָה לָהֶם מַיִם.

Chizkuni - b: 1250- d: 1310

Hezekiah ben Manoah, or Hezekiah bar Manoah, was a French rabbi and Bible commentator of the 13th century. He is generally known by the title of his commentary, Chizkuni

A Land Flowing with Milk and Honey?

Numbers 20:5

(5) Why did you make us leave Egypt to bring us to this wretched place, a place with no grain or figs or vines or pomegranates? There is not even water to drink!"

במדבר כ':ה'

(ה) וְלָמָּה הֶעֱלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הָרָע הַזֶּה לֹא | מְקוֹם זֶרַע וְתַאֲנָה וְגִפְנֹן וְרִמּוֹן וּמַיִם אֵין לְשָׁתוֹת:

The Staff is used in Egypt

<https://galileegreen.com/the-egyptian-plagues-in-a-different-light/>

Exodus 7:8-13

(8) The LORD said to Moses and Aaron, (9) "When Pharaoh speaks to you and says, 'Produce your marvel,' you shall say to Aaron, 'Take your rod and cast it down before Pharaoh.' It shall turn into a serpent."

(10) So Moses and Aaron came before Pharaoh and did just as the LORD had commanded: Aaron cast down his rod in the presence of Pharaoh and his courtiers, and it turned into a serpent.

(11) Then Pharaoh, for his part, summoned the wise men and the sorcerers; and the Egyptian magicians, in turn, did the same with their spells;

(12) each cast down his rod, and they turned into serpents. But Aaron's rod swallowed their rods.

(13) Yet Pharaoh's heart stiffened and he did not heed them, as the LORD had said.

שמות ז':ח'-י"ג

(ח) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: (ט) כִּי יִדְבֹר אֲלֵכֶם פֶּרְעֹה לֵאמֹר תִּנּוּ לָכֶם מֹפֶת וְאַמַּרְתָּ אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־מִטְּךָ וְהִשְׁלֵךְ לִפְנֵי־פֶרְעֹה יְהִי לְתַנִּין:

(י) וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פֶּרְעֹה וַיַּעֲשׂוּ כֹן כַּאֲשֶׁר צֻוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלֹךְ אַהֲרֹן אֶת־מִטְּהוֹ לִפְנֵי פֶרְעֹה וּלְפָנֵי עֲבָדָיו וַיְהִי לְתַנִּין:

(יא) וַיִּקְרָא גַם־פֶּרְעֹה לַחֲכָמִים וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם־הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִהְטֵיהֶם כֵּן:

(יב) וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מִטְּהוֹ וַיְהִיו לְתַנִּינִים וַיִּבְלַע מִטְּה־אַהֲרֹן אֶת־מִטְּתָם:

(יג) וַיִּחְזַק לֵב פֶּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: (פ)

The Staff is used when Splitting the Sea

WRONG! I could not find one picture depicting the scenes as described in the Torah!

Exodus 14:15-16

(15) Then the LORD said to Moses, “Why do you cry out to Me? Tell the Israelites to go forward. (16) And you **lift up your rod and hold out your arm** over the sea and split it, so that the Israelites may march into the sea on dry ground.

שמות י"ד:ט"ו-ט"ז

(טו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־תִּצְעַק אֵלַי דְּבַר
אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ: (טז) וְאַתָּה הָרִם אֶת־מִטְּךָ וְנִטְּהָ
אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבִקַּעְהוּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם
בַּיַּבֵּשָׁה:

Exodus 14:21

(21) Then Moses **held out his arm** over the sea and the LORD drove back the sea with a strong east wind all that night, and turned the sea into dry ground. The waters were split,

שמות י"ד:כ"א

(כא) וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה | אֶת־הַיָּם
בְּרוּחַ קָדִים עֹזָה כָּל־הַלַּיְלָה וַיִּשָּׁם אֶת־הַיָּם לַחֲרֻבָּה
וַיִּבָּקְעוּ הַמַּיִם:

Exodus 14:26

(26) Then the LORD said to Moses, “**Hold out your arm**

שמות י"ד:כ"ו

over the sea, that the waters may come back upon the Egyptians and upon their chariots and upon their horsemen."

Exodus 14:27

(27) Moses **held out his arm** over the sea, and at daybreak the sea returned to its normal state, and the Egyptians fled at its approach. But the LORD hurled the Egyptians into the sea.

Exodus 14:31

(31) And when **Israel saw** the great HAND which the LORD had wielded against the Egyptians, the **people feared the LORD; they believed in the LORD and His servant Moses.**

Awe (Fear) of God, and Believe in God and in Moses His servant

Kli Yakar on Exodus 14:16

(1) 1 AND YOU [MOSES] **RAISE UP** YOUR STAFF AND STRETCH OUT YOUR HAND OVER THE SEA:

In the Midrash (Shemot Rabah 21:9), they said: "Because the Egyptians would say that without the staff, [Moses] wasn't able to do all the miracles that he did, therefore G-d said: "Remove your staff and stretch out your hand because 'raise' is a word often used to mean remove."

And I will now give a reason for the matter why, specifically at the Splitting of the Sea of Reeds, G-d commanded Moses to make the staff exemplify what was occurring above [in the Heavens]. For behold, all the Plagues were brought about through the Finger of G-d therefore down [on Earth] they were brought about through the staff of Moses, because the staff is comparable to a finger.

But by the sea, [G-d] smote with the entire Hand. As it says, "And Israel saw the Great Hand etc." Therefore, G-d said to Moses that he should make the staff exemplify this

(כו) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה **נִטֵּה אֶת־יָדְךָ** עַל־הַיָּם וַיָּשָׁבוּ הַיָּמִים עַל־מִצְרַיִם עַל־רֶכֶב וְעַל־פָּרָשָׁיו:

שמות י"ד:כ"ז

(כו) וַיִּטֵּא מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנֵי בִקְרָה לְאִיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם:

שמות י"ד:ל"א

(לא) וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְלִינוּ בֵּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ: (פ)

כלי יקר על שמות י"ד:ט"ז

(א) ואתה **הרם** את מטך ונטה את ידך על הים.

במדרש (שמו"ר כא ט) אמרו לפי שהיו אומרים המצריים לולא המטה לא היה יכול לעשות את כל הניסים ע"כ אמר הקב"ה סלק את מטך ונטה את ידך כי הרם לשון סילוק הוא.

והנני נותן טעם בדבר למה דווקא בקריעת ים סוף צוה הקב"ה להסיר המטה, וזה לפי שרצה הקב"ה שיעשה משה למטה דוגמא אל כל דבר הנעשה למעלה, והנה כל המכות היו באצבע אלהים על כן נעשו גם למטה ע"י מטה משה כי המטה דומה לאצבע,

אבל על הים לקו בכל היד שנאמר וירא ישראל את היד הגדולה וגו', ע"כ אמר הקב"ה למשה שיעשה גם למטה דוגמא לזה ויסלק את המטה הדומה לאצבע ונטה את ידך כל היד דוגמת יד החזקה העליונה ית'

and remove the finger-like staff and stretch out your [Moses's] entire hand, which exemplified the Strong Supreme Hand of God.

Therefore, it was said that "Israel saw the Great Hand" and through this they saw that Moses did not act through the power of the staff in all of these great and mighty actions because he needed to stretch out his hand, it modeled the Strong Hand above therefore they [the Israelites] believed in G-d and Moses, His Servant.

That they retracted their words when they said in the past that through the strength of the staff, [Moses] did all this.

(2) 2 AND FROM THIS YOU WILL UNDERSTAND, THAT IN TRUTH, what was the sin of Moses by the Waters of Strife? Because here [by the splitting of the sea] the exact opposite was stated, because at the Sea it was stated: "Raise up your staff" which means 'Remove your staff' and "Stretch out your hands" and through this they [the Israelites] came to believe.

And there [by the waters of strife] it was said: "And he [Moses] raised his hand and he struck the rock with his staff," [which implies] that he removed his hand because he had not done the action with his hand, but rather with his staff, and therefore returned the earlier remarks--[of the Israelites] who said that it was with the power of the staff that he did everything--to their place

[i.e. the thoughts were believed again] and with this diminished the belief [of the Israelites] as it is written: "Because you did not [cause them to] TRUST in me." And this matter will be explained, G-d willing, better in its place in the Section (Chukat 20:8).

Kli Yakar - b: 1550 - d: 1619

Shlomo Ephraim ben Aaron Luntschitz was a rabbi and Torah commentator, best known for his Torah commentary Keli Yekar. He served as the Rabbi of Prague from 1604-1619

, לכך נאמר וירא ישראל את היד הגדולה ואגב זה ראו כי שלא בכח המטה עשה משה כל המעשה הגדול והנורא הזה, שהרי הוצרך לנטות ידו דוגמת היד החזקה שלמעלה ע"כ ויאמינו בה' ובמשה עבדו,

כי חזרו מדבריהם שאמרו לשעבר שבכח המטה פעל כל זאת.

(ב) ומכאן תבין באמת, מה היה חטאו של משה במי מריבה כי שם נאמר ממש הפך ממה שנאמר כאן, כי כאן נאמר הרם את מטך דהיינו סלק את מטך ונטה את ידך וע"י זה באו לידי אמונה,

ושם נאמר **וירם את ידו** ויך במטהו שסלק את ידו כי לא עשה הפעולה בידו כי אם במטהו וע"כ החזיר דברים הראשונים, שאמרו שבכח המטה פעל הכל, למקומם

ובזה גרם מיעוט האמונה כמ"ש יען לא האמנתם בי, ויתבאר דבר זה בע"ה באר היטב במקומו פרשת (חקת ח).

Let's take a closer look at what Moses did at the Rock.

Numbers 20:8

(8) "You and your brother Aaron **take the rod** and assemble the community, and before their very eyes order the rock to **give forth its water**. Thus you shall produce water for them from the rock and provide drink for the congregation and their beasts."

When they enter the Land and live a natural life - it will be easy to forget God and their Mission

Kli Yakar on Numbers 20:8

Take THE Staff..

If God commanded him to speak to the Rock, why did Moses need THE STAFF?...

... THE Staff implies the specific staff... Aharon's staff that was in the Ark... as a remembrance of the miracle God performed when Aharon's dried staff, became moist and blossomed...

... and God wanted Moshe to use this staff to show the people that just as God made moisture come out of the dry staff... so too God will bring forth water from this dry rock... (that is what Moses and Aharon were supposed to SAY to the Rock... "Give forth your water!" (like this staff of Aharon's did according to the Word of God)...

.... But God did not command Moses to strike the rock. And when Moses did so, he did it with his OWN staff, not Aharon's staff.. Taking Aharon's staff was according to God's instructions... everything else, was not according to God's command.

Now this story occurs 40 years after the splitting of the Sea and this generation does not know if Moshe did the miracles with his hand, or his staff (see pic above)

And they didn't know if the the miracles in Egypt or at the Sea were done with the staff or not.

במדבר כ':ח'

(ח) קַח אֶת־הַמִּטָּה וְהַקְהֵל אֶת־הָעֵדָה אֹתָהּ וְאַהֲרֹן אֶחָיִךְ וְדַבַּרְתֶּם אֶל־הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִמֶּיּוֹ וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן־הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם:

כלי יקר על במדבר כ':ח'

(א) קח את המטה והקהל את העדה וגו'. אם צוהו ה' לדבר אל הסלע א"כ מטה זה למה לו

שמטה זה היה מטה אהרן אשר הונח לפני ה'... והוא היה עץ יבש שלא היה בו לחלוחית מים כלל ומ"מ הוציא פרח וציץ ואין פרח וציץ בלא מים אלא שהקב"ה גזר עליו שיוציא מים והפריח ה' עץ יבש ע"י המים שהוציא בגזירת האל ית'

, ורצה הקב"ה שמשנה יקח מטה אהרן ויראהו אל כל ישראל לומר כשם שהוציא ה' מים מן עץ יבש זה כך יוציא מים מצור החלמיש זה היבש ומ"ש ודברתם אל הסלע ונתן מימיו, כי כך תדבר אל הסלע שיעשה גם הוא כמו שעשה המטה הזה ויען כי לא פורש במקרא נוסח הדבור שידבר משה אל הסלע ודאי הנוסח הוא ב' תיבות ונתן מימיו

, אבל לא צוה להכות בו כלל. וכשהכה בו משה כתיב במטוה משמע במטה שלו הכה ולא במטה אהרן. ויקח משה את המטה מלפני ה' כאשר צוהו. כי הבין זה מדקאמר המטה הידוע ולא אמר מטך והודיע לנו שרק קיחה זו היתה כאשר צוהו ה' אבל מה שעשה מכאן והלאה לא עשה כאשר צוהו ה'.

And when Moses hit the rock with his own staff, he caused a reduction in trust in the idea that God operated only via the staff of Moses and there was an aspect of "Magic" involved! That's why God instructed Moshe to remove the staff at the splitting of the Sea.

Here at the Waters of Strife... Moshe did the EXACT OPPOSITE of what happened at the Sea... He REMOVED his hand, and hit the rock with the STAFF... and instead of increasing TRUST IN GOD ALONE... he increased doubt, that it was the Magic of the STAFF that caused them to receive life-giving water.

There for it says "Because you didn't believe in Me"

The verb "to believe" - "leha'amin" is the causitive form of the verb. To cause an increase of trust in a true fact.

They caused the people to increase their trust in the idea that the Staff did the miracle!!! And not trust that God alone did the miracle.

If they would have spoken to the rock and the water came out, just like it did with Aharon's staff... the people would have concluded that God provides everything for us; there is no power in the world other than God; our actions in the natural world do not determine results.

There is no greater sanctification of God's name in public than this. This is the message the People need to learn before leaving the miraculous life in the desert and the natural life of the Land of Israel.

Moshe and Aharon did the exact opposite.

Since the PEOPLE included the Children of Israel AND the Erev Rav (Mixed Multitude)... it would be easy for the mixed multitude to slip back to their idol worshipping Egyptian ways once they entered the Land of Israel and lived a normal life.

They needed a Leader who would demonstrate miracles done by God without involving himself at all. Moshe and

(ד) והנה בעת הזאת זה ימים רבים לישראל שנקרע הים, ודור זה לא ידעו אם עשה משה הנס ההוא בידו או במטהו, וסברו כשם שכל הניסים נעשו במצרים במטה כן קי"ס, וע"י שהכה צור במטה חזר והביא את ישראל בחסרון האמונה שחזרו ואמרו שלא ה' פעל כל זאת אלא במטהו שלו יש איזו צד כישוף ושם נאמר ואתה הרם את מטך ונטה את ירך, נאמר לשון הרמה וסילוק במטה ולשון נטיה ביד ועי"ז ויאמינו בה', וכאן נאמר ממש הכל בהפך וירם משה את ידו ויך במטהו, לשון הרמה וסילוק ביד כי מאחר שלא עשה מעשה זה בהטית יד בעלמא דומה כאלו סלק את ידו ויך במטהו וע"י זה החזיר מיעוט האמונה למקומה הראשון כאשר היה רינון של המטה קודם קי"ס,

לכך נאמר יען לא האמנתם בי לא אמנתם

לא נאמר אלא האמנתם שהוא לשון יוצא לשני, שגרמו שלא להאמין בי אלא יאמרו בכח המטה עשה זה ולא ה' פעל כל זאת.

ובזה ב' רעות עשו כי לא דברו אל הסלע כלום וגם אהרן היה חייב בדבר זה שנאמר ודברתם אל הסלע,

ואילו היו מדברים אל הסלע ענין מטה אהרן מה שעשה והיה הסלע שומע ועושה כמעשהו אין לך קידוש השם גדול מזה,

שילמדו הכל ק"ו מן הסלע, והנה לא די שלא דברו כלום כדי להחזיק האמונה אלא הכהו במטהו והביא חולשה באמונה וז"ש יען לא האמנתם בי לא גרמתם לאחרים להאמין בי.

ומה שהתחיל בבני ישראל ואח"כ אמר לכן לא תביאו את הקהל, כך אמר הקב"ה למשה אילו היו כל

Aharon lost this merit in this incident.

Joshua will become the Leader with the right attributes

And that is why he is blessed with "chazak v'ematz" be strong and of great courage.. so that you don't reduce the People's trust in God through your actions.

הנכנסים לארץ בני ישראל בני אברהם שנאמר בו
(בראשית טו ו) והאמין בה', החרשתי כי מאחר שהם
מאמינים בני מאמינים אף אם לא תעשה לעיניהם ניסים
המחזיקים האמונה מ"מ יהיו חזקים באמונה לא יסורו
ממנו, אמנם בבאי הארץ יש ביניהם קהל גרים והם
הערב רב אשר לא מבני ישראל המה, כי ברע הוא,
ובנקל יחזרו לסורם כי המה בנים לא אמן בם,
ע"כ אותן באי הארץ צריכין למנהיג אשר יוכל להלוך
נגד רוחו של כל אחד ואחד ולעשות תמיד בפניהם
ניסים המחזיקים האמונה ואתם אין מדרככם להקפיד
ע"ז לכן לא תביאו את הקהל אותו קהל גרים אל
הארץ.

(ו) ולכך נאמר אצל יהושע (דברים לא ז) לעיני כל
ישראל חזק ואמץ כי אתה תביא את העם הזה אל
הארץ, גם שם מתחיל בישראל וסיים בהעם כי אמר
תרגיל עצמך לעיני כל ישראל להיות חזק ואמץ בדבר
ה' שלא יבואו על ידך חסרון אמונה,

Deuteronomy 8

(2) Remember the long way that the LORD your God has made you travel in the wilderness these past forty years, that He might test you by hardships to learn what was in your hearts: whether you would keep His commandments or not.

(3) He subjected you to the hardship of hunger and then gave you manna to eat, which neither you nor your fathers had ever known, in order to teach you that man does not live on bread alone, but that man may live on anything that the LORD decrees.

(7) For the LORD your God is bringing you into a good land, a land with streams and springs and fountains issuing from plain and hill;

דברים ח'

(ב) וזכרת את כל הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה
ארבעים שנה במדבר למען ענותך לנסתך לדעת
את אשר בלבבך התשמר מצותו [מצותיו] אם לא:

(ג) ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא
ידעו אבותיך למען הודעך כי לא על הלחם לבדו יחיה
האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם:

(ז) כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים
ענית ותהמלת יצאים בבקעה ובקדר:

(ח) ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן
ודבש:

(8) a land of wheat and barley, of vines, figs, and pomegranates, a land of olive trees and honey;

(10) When you have eaten your fill, give thanks to the LORD your God for the good land which He has given you.

(11) Take care lest you forget the LORD your God and fail to keep His commandments, His rules, and His laws, which I enjoin upon you today.

(12) When you have eaten your fill, and have built fine houses to live in,

(14) beware lest your heart grow haughty and you forget the LORD your God—who freed you from the land of Egypt, the house of bondage; (15) who led you through the great and terrible wilderness with its seraph serpents and scorpions, a parched land with no water in it, who brought forth water for you from the flinty rock;

(16) who fed you in the wilderness with manna, which your fathers had never known, in order to test you by hardships only to benefit you in the end— (17) and you say to yourselves, **“My own power and the might of my own hand have won this wealth for me.”**

(18) Remember that it is the LORD your God who gives you the power to get wealth, in fulfillment of the covenant that He made on oath with your fathers, as is still the case.

(19) If you do forget the LORD your God and follow other gods to serve them or bow down to them, I warn you this day that you shall certainly perish; (20) like the nations that the LORD will cause to perish before you, so shall you perish—because you did not heed the LORD your God.

Joshua uses neither a Staff nor his Hand!

Joshua 10:12-13

(12) On that occasion, when the LORD routed the Amorites before the Israelites, Joshua addressed the LORD;

(י) וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ:

(יא) הַשֹּׁמֵר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבָלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֹוֶה הַיּוֹם:

(יב) פֶּן־תֹּאכַל וְשָׂבַעְתָּ וּבָתִּים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיִשְׁכַּבְתָּ:

(יד) וְרָם לְבָבְךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: (טו) הַמּוֹלִיכְךָ בַּמִּדְבָּר | הַגָּדֹל וְהַנּוֹדָא נָחַשׁ | שָׂרָף וְעִקְרָב וְצִמְאוֹן אֲשֶׁר אֵין־מַיִם הַמוֹצִיא לְךָ מֵמִים מִצּוֹר הַחֲלָמִישׁ:

(טז) הַמְאֲכִילְךָ מִן־בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לַמֶּעַן עֲנֹתְךָ וּלְמַעַן נִסְתָּךְ לְהִיטִיבָהּ בְּאַחֲרִיתָךְ: (יז) וְאָמַרְתָּ בְּלִבְבְּךָ כְּחִי וְעֵצָם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת־הַחֵיל הַזֶּה:

(יח) וְזָכַרְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הִנִּילְךָ לָךְ כָּח לַעֲשׂוֹת חֵיל לְמַעַן הָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם כִּי־הָיָה: (פ)

(יט) וְהָיָה אִם־שָׁכַח תִּשְׁכַּח אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַּדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הִעֲדֵתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֵּאבְדוּן: (כ) כְּגוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה מֵאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֹּן תֵּאבְדוּן עָקֹב לֹא תִשְׁמָעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (פ)

יהושע י"ב-י"ג

(יב) אַז יִדְבֹר יְהוֹשֻׁעַ לַיהוָה בַּיּוֹם תַּת יְהוָה אֶת־הָאֹמְרִי

he said in the presence of the Israelites: “Stand still, O sun,
at Gibeon, O moon, in the Valley of Aijalon!”

(13) And the sun stood still And the moon halted, While a
nation wreaked judgment on its foes —as is written in the
Book of Jashar. Thus the sun halted in midheaven, and did
not press on to set, for a whole day;

לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר | לִעֲנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׁשׁ בְּגִבְעוֹן
דָּוָם וַיִּרְחַ בְּעֶמֶק אֵיִלֹן:

(יג) וַיֵּדֶם הַשֶּׁשׁשׁ וַיִּרְחַ עָמַד עַד־יָקָם גּוֹי אִיִּבּוֹ הִלֵּא־הָיָא
כְּתוּבָה עַל־סֵפֶר הַיָּשָׁר וַיַּעֲמֵד הַשֶּׁשׁשׁ בַּחֲצֵי הַשָּׁמַיִם
וְלֹא־אָץ לָבוֹא כְּיוֹם תָּמִים:

